

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Interesna skupina delodajalcev

Številka: 020-03-16/2019/11
Ljubljana, 9. 1. 2020

Predlog

**POROČILO
O DELU INTERESNE SKUPINE DELODAJALCEV ZA LETO 2019**

SESTAVA INTERESNE SKUPINE

Sestava interesne skupine:

- vodja: Igor Antauer,
- člani: Mitja Gorenšček, mag. Marija Lah, Jože Smole

sekretar interesne skupine: Miro Podlipec

Interesna skupina je imela 15 sej (10 rednih in 5 izrednih). Dve seji sta bili nesklepčni.

Interesna skupina delodajalcev je na 17. seji 3. 7. 2019 podprla Predlog zakona o spremembi Zakona o minimalni plači - zakonodajna iniciativa, ki ga je predložila Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance.

Interesna skupina je na 6. izredni seji, 25. 10. 2019 obravnavala Zakon o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (ZPSVIKOB), EPA 515-VIII in Zakon o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF-F), EPA 691-VIII ter sprejela sklep, da predlaga odločilna veta na oba zakona. Državni svet je na 6. izredni seji 28. 10. 2019 sprejel zahtevo, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o obeh zakonih. Državni zbor je ob ponovnem odločanju zakona sprejel na 13. seji, dne 22. novembra 2019.

Interesna skupina je na 7. izredni seji, 27. 11. 2019 obravnavala Zakon o spremembi Zakona o lekarniški dejavnosti (ZLD-1B), EPA 829-VIII in sprejela sklep, da ne bo predlagala odločilnega veta na Zakon o spremembi Zakona o lekarniški dejavnosti.

Interesna skupina delodajalcev je na 21. seji 9. 12. 2019 sprejela stališče k Dopisu Kolegija Državnega sveta v zvezi s spremembo 29. člena Poslovnika Državnega sveta glede organiziranja posvetov in predlogom poslovnških sprememb na drugih področjih.

POVZETEK POMEMBNEJŠIH RAZPRAV

Zakon o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (ZPSVIKOB), EPA 515-VIII.

Državni svet je na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (v nadaljevanju: ZBan-1L)¹ že leta 2013 izglasoval odločilni veto, saj je zakon po mnenju Državnega sveta posegel v ustavno zajamčene človekove pravice imetnikov podrejenih obveznosti bank, ker je Banki Slovenije omogočal posege v pridobljene pravice imetnikov podrejenih obveznosti bank. Državni svet je po ponovnem sprejemu ZBan-1L v Državnem zboru sprejel zahtevo za začetek postopka za oceno ustavnosti 261a., 261b., 261c., 261d., 261e., 347. in 350a. člena Zakona o bančništvu² ter za začasno zadržanje izvrševanja teh členov zakona in za prednostno obravnavo zahteve. Ustavno sodišče je v postopku odločanja poslalo predhodno vprašanje na Sodišče Evropske unije. V odločbi U-I-295/13 je Ustavno sodišče za neustavnega spoznalo 350.a člen ZBan-1, ker ni urejal nekaterih vprašanj, ki bi jih po odločbi Ustavnega sodišča moral urediti, in je zaradi tega kršil ustavno pravico nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank do učinkovitega sodnega varstva iz 23. člena Ustave Republike Slovenije³ (v nadaljevanju: Ustava).

Državni svet se je že 21. 2. 2019, še pred formalno vložitvijo Predloga Zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki ga je pripravila Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada), aktivno vključil v postopek oblikovanja zakonskega besedila, saj je Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance podala pripombe k Predlogu zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki je bil v javni razpravi. Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je dne 4. 6. 2019, oblikovala Poročilo k Predlogu zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, v katerem je izpostavila poglobitve razloge za nasprotovanje predlaganim zakonskim rešitvam. Ministrstvo za finance je 10. 6. 2019 posredovalo Pojasnila v zvezi s pripombami k Predlogu zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank. Državni svet je na 19. seji 12. 6. 2019 sprejel mnenje k Predlogu zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, v katerem predloga zakona ni podprl.

Državni zbor Republike Slovenije je 22. 10. 2019 sprejel Zakon o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (v nadaljevanju: ZPSVIKOB), ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada. Zakon je bil pripravljen z namenom uresničiti odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016, v kateri je Ustavno sodišče ugotovilo neustavnost 350.a člena Zakona o bančništvu, ki je neustrezno urejal pravice imetnikov podrejenih obveznosti bank do sodnega varstva v primeru izbrisa. Interesna skupina meni, da sprejeti zakon postopka pravnega varstva nekdanjih imetnikov podrejenih obveznosti bank ne ureja ustrezno, saj ne odpravlja

¹ Uradni list RS, št. 96/13.

² Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13 in 96/13.

³ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a.

številnih pomislekov glede izključne pristojnosti sodišč za sojenje v sporih po omenjenem zakonu, vprašanj povezanih z določanjem sodnih taks, uporabo postopkov za sojenje v gospodarskih sporih, vprašanja varstva osebnih podatkov tožnikov in, nenazadnje, vprašanja izvensodnega izplačila pavšalnega nadomestila nekaterim nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank.

V tem oziru interesna skupina posebej opozarja, da zakon v 9. členu ureja izključno pristojnost Okrožnega sodišča v Mariboru za sojenje v omenjenih sporih. Kljub navedbam Vlade, da izključno pristojnost Okrožnega sodišča v Mariboru utemeljujejo razlogi, kot so prostorska stiska Okrožnega sodišča v Ljubljani, določanje izključne pristojnosti Okrožnega sodišča v Ljubljani na podlagi drugih zakonov in preobremenjenost omenjenega sodišča, interesna skupina poudarja, da lahko določanje izključne pristojnosti Okrožnega sodišča v Mariboru vodi do kršitve pravice do učinkovitega sodnega varstva po 23. členu Ustave. Kot je v svojem mnenju z dne 14. 6. 2019 k predlogu ZPSVIKOB opozorila že Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora (v nadaljevanju: ZPS), se bo pripad zadev v roku za vložitev tožbe izjemno povečal, kar bi lahko imelo negativen učinek na učinkovitost sodnega varstva tako v sporih po tem zakonu kot tudi v drugih gospodarskih sporih, ki se oziroma se bodo reševali pred tem sodiščem. Predlagatelj prav tako v ZPSVIKOB ne rešuje praktičnega problema morebitne prostorske stiske na Okrožnem sodišču v Mariboru, saj tudi ta nima dovolj velikih prostorov za vse potencialne tožnike (teh je več kot 100.000), ki bi želeli spremljati obravnave, zato obstaja precejšnja verjetnost, da bo sodišče moralo najeti dodatne prostore.

Obenem interesna skupina poudarja, da zakon v 8. členu določa, da se za postopek, ki se vodi po tem zakonu, uporablja zakon, ki ureja pravdni postopek, in sicer se uporabijo pravila postopka v gospodarskih sporih. Vlada v obrazložitvi k predlogu zakona uporabo pravil postopka v gospodarskih sporih opira na raztezanje učinkov pravnih dejanj iz 29. člena, ki je temeljna značilnost enotnega sosporništva. Predlog zakona je sprva določal, da se vsi nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank v postopku štejejo za enotne sospornike, besedilo pa je bilo nato spremenjeno tako, da nikjer več ne omenja enotnega sosporništva, vseeno pa predvideva uporabo njegove ključne značilnosti, to je raztezanja pravnih dejanj. Interesna skupina poudarja, da je že Ustavno sodišče v 124. točki odločbe U-I-295/13 opozorilo na neravnotežje med položajem strank v postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank. Banka Slovenije naj bi bila tako kot regulator z vpogledom v vse podrobnosti delovanja bančnega sistema dejansko strokovno, kadrovsko in informacijsko mnogo močnejša od tipičnega vlagatelja v kvalificirana bančna upravičenja. Takšno neravnotežje pa lahko pomembno vpliva na dejanske možnosti tožnikov za uspeh v pravnih pravnih proti Banki Slovenije.⁴

ZPSVIKOB v tretjem odstavku 32. člena določa, da če najmanj 30 nekdanjih imetnikov skupaj vloži tožbo iz 25. člena ZPSVIKOB in imajo skupnega pooblaščenca, se sodna taksa odmeri v višini 50 % takse, ki bi se odmerila v skladu z zakonom, ki ureja plačilo sodnih taks. Vlada v predlogu zakona navaja, da je določba namenjena spodbujanju združevanja nekdanjih imetnikov pri vlaganju tožb, kar zasleduje cilj čim večje koncentracije postopka. Treba je opozoriti, da v 10. členu Zakona o sodnih taksah⁵ sicer obstaja možnost, da se

⁴ 124. točka odločbe Ustavnega sodišča U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016.

⁵ Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – odl. US, 19/15 – odl. US, 30/16, 10/17 – ZPP-E, 11/18 – ZIZ-L in 35/18 – odl. US, v nadaljevanju: ZST-1.

sodna taksa ne plača, če tako predvideva poseben zakon. Iz predloga ZST-1 in sistemske razlage je moč sklepati, da je tovrstna taksna oprostitvev mišljena kot socialni korektiv, ki tudi finančno šibkejšim omogoča dostop do sodišča, nikakor pa ni mišljena kot sredstvo za združevanje tožnikov. V tem primeru nastane neutemeljeno razlikovanje med 30 ali več tožniki, ki bodo skupaj vložili tožbo in imeli skupnega pooblaščenca, in ostalimi tožniki, ki teh pogojev ne bodo izpolnjevali. Takšno razlikovanje je v nasprotju z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ki določa, da so pred zakonom vsi enaki. Gre za splošno načelo enakosti, ki se na področjih sodnih postopkov izraža kot načelo enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave in od zakonodajalca terja, da bistveno enake položaje ureja enako. Obenem pa omenjena zakonska rešitev lahko predstavlja tudi kršitev pravice do proste izbire pooblaščenca, saj so se tožniki, v primeru zelenega znižanja plačila sodnih taks, primorani dogovoriti o enem skupnem pooblaščenca.

Interesna skupina opozarja tudi na spornost javne objave podatkov o tožnikih (tako fizičnih kot pravnih oseb) predvsem z vidika varstva človekove informacijske zasebnosti, kot jo zagotavlja 38. člen Ustave, in svobodne gospodarske pobude, kot jo zagotavlja 74. člen Ustave. Posega v obe ustavni pravici namreč zakonodajalec ni posebej utemeljil, predvsem pa ni obrazložil sorazmernost predlaganih ukrepov, ki bi bila skladna s sodno prakso Ustavnega sodišča. Interesna skupina prav tako opozarja na kršitev načela enakosti iz 14. člena Ustave pri ureditvi izvensodnega pavšalnega nadomestila za posamezne nekdanje imetnike kvalificiranih obveznosti bank (fizične osebe), saj razlikovanje nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank na podlagi njihovega socialnega položaja ni v razumni povezavi s predmetom urejanja.

Ker zakon ne zagotavlja ustrezne implementacije odločbe Ustavnega sodišča, saj ne vzpostavlja učinkovitega sodnega varstva za nekdanje imetnike kvalificiranih obveznosti bank, je interesna skupina predlagala, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu.

Zakon o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF-F), EPA 691-VIII.

Državni zbor je na 12. redni seji 22. 10. 2019 sprejel Zakon o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ (v nadaljevanju: ZUJF-F), ki ga je v zakonodajni postopek posredovala skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Miho Kordišem. Zakon predvideva spremembo bruto urne postavke za osebe iz drugega odstavka 6. b člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti⁶, in sicer na način, da bruto urna postavka za opravljeno uro začasnih in občasnih del ne sme biti nižja od zneska minimalne plače, preračunanega na uro dela povprečne mesečne delovne obveznosti za polni delovni čas.

Interesna skupina je opozorila na postopek sprejema ZUJF-F, saj je bil ta sprejet brez sodelovanja socialnih partnerjev, ki v okviru Ekonomsko-socialnega sveta obravnavajo vprašanja in ukrepe, povezane z ekonomsko in socialno politiko. Ekonomsko-socialni svet namreč predstavlja vrh socialnega dialoga v Republiki Sloveniji in je mesto vodenja socialnega dialoga pri načrtovanju zakonskih sprememb in forum za dogovarjanje o ključnih družbenih in razvojnih vprašanjih, zato je ključnega pomena, da se še pred vložitvijo takega

⁶ Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 59/07 – ZŠtip, 51/10 – odl. US, 80/10 – ZUTD in 95/14 – ZUJF-C

predloga zakona opravi razprava o predlaganih rešitvah v okviru Ekonomsko-socialnega sveta. V okviru omenjene razprave bi namreč lahko socialni partnerji opravili celovito analizo študentskega dela v okviru veljavne zakonodaje in prek ocene prihodnjih učinkov predlaganih zakonskih sprememb ocenili dejanske učinke na gospodarstvo in širšo družbo. Na potrebo po opravi celovite analize področja študentskega dela je v okviru zakonodajnega postopka opozorila tudi Študentska organizacija Slovenije.

Glede višine minimalne urne postavke je interesna skupina opozorila, da določitev bruto urne postavke za opravljeno uro začasnih in občasnih del v višini, ki ne sme biti nižja od zneska minimalne plače, preračunanega na uro dela povprečne delovne obveznosti za polni delovni čas (174 ur), predstavlja previsoko podražitev študentskega dela, kar bi lahko privedlo ne le do zmanjševanja obsega omenjenega dela, temveč tudi do njegove dejanske ukinitve. Bruto urna postavka za opravljanje začasnih in občasnih del trenutno znaša 4,89 EUR, po 1. 1. 2020 pa bo ta znašala 5,40 EUR, kar pomeni več kot 10 % zvišanje bruto urne postavke. Pri tem je treba opozoriti tudi, da delodajalec plača tudi prispevke za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje in poškodbe pri delu, zato je bruto strošek za delodajalca še nekoliko višji. Vsekakor pa je sporna že sama podlaga za izračun minimalne urne postavke, ki se enači z minimalno urno postavko delavca z minimalno plačo, čeprav gre za različni ravni usposobljenosti za delo.

Interesna skupina delodajalcev je opozorila, da se pravna podlaga za opravljanje začasnega in občasnega dela dijakov in študentov ter pravice in obveznosti, ki izhajajo iz omenjenega pravnega razmerja, bistveno razlikujejo od pravne podlage za redno zaposlene. Pri tem je interesna skupina posebej poudarila na pomen, ki ga ima začasno in občasno opravljanje del dijakov in študentov za pridobivanje prvih delovnih izkušenj in prvi stik s potencialnimi delodajalci, kar pomeni, da predstavlja ta oblika dela pomembno prelomnico na začetku karijerne poti marsikaterega dijaka ali študenta. Z nepremišljenimi posegi v višino bruto plačila za opravljanje začasnega in občasnega dela dijakov in študentov lahko resno posežemo v možnosti študentov po pridobivanju pomembnih znanj in kompetenc in njihovo finančno neodvisnost, saj zaradi narave šolanja in študija pogosto druge oblike opravljanja dela zanje niso primerne.

Interesna skupina je zaradi navedenih razlogov predlagala, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu.

Zakon o spremembi Zakona o lekarniški dejavnosti (ZLD-1B), EPA 829-VIII

Državni zbor je na 13. seji 26. 11. 2019 sprejel Zakon o spremembi Zakona o lekarniški dejavnosti (v nadaljevanju: ZLD-1B), ki ga je v zakonodajni postopek posredovala skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Janijem Möderendorferjem. Zakon predvideva dodatno podaljšanje prehodnega obdobja, v katerem morajo izvajalci lekarniške dejavnosti uskladiti svojo dejavnost s 26. členom Zakona o lekarniški dejavnosti (Ur. l. RS, št. 85/16 in 77/17 – ZLD-1), ki prepoveduje vertikalne povezave, čeprav je bilo prehodno obdobje z dne 27. 1. 2018 že podaljšano do 31. 12. 2019. Navedeno pomeni, da so imeli poslovni subjekti kar triletno prehodno obdobje za uskladitev z zahtevami 26. člena ZLD-1.

Zakon ni v skladu z načelom enakopravnosti in zagotavljanjem konkurence, zato bi odložitev prepovedi vertikalnega povezovanja za izvajalce lekarniške dejavnosti predstavljalo

podaljševanje neenakosti pogojev poslovanja veletrgovcev z zdravili, ki jih je v Sloveniji trenutno 99.

Veljavni ZLD-1 v 26. členu določa, da izvajalci lekarniške dejavnosti, po izteku prehodnega obdobja, neposredno ali posredno prek povezanih oseb ne smejo ustanavljati, voditi ali nadzirati pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost industrijske proizvodnje zdravil, medicinskih pripomočkov ter drugih izdelkov za podporo zdravljenju in ohranitev zdravja ali dejavnosti prometa na debelo z zdravili in medicinskimi pripomočki, ali prek kapitalskih naložb ali kako drugače pridobiti ali imeti nadzor nad upravljanjem teh pravnih oseb oziroma jih voditi. Določba 39. člena ZLD-1 pa določa, da se koncesija za izvajanje lekarniške dejavnosti na primarni ravni lahko podeli samo fizični osebi, ki je nosilec lekarniške dejavnosti, ali pravni osebi, ki je v večinski ali izključni lasti nosilca lekarniške dejavnosti, ki je tudi njen poslovodja oziroma poslovodni organ.

ZLD-1 torej vertikalne povezave prepoveduje tudi v nasprotni smeri – med subjekti, ki se ukvarjajo s prodajo zdravil na debelo in/ali proizvodnjo zdravil in izvajalci lekarniške dejavnosti (26. člen), saj tudi veletrgovci z zdravili oziroma proizvajalci zdravil ne morejo sočasno opravljati lekarniške dejavnosti oziroma biti lastniško ali kako drugače povezani s subjekti, ki opravljajo lekarniško dejavnost.

Številne evropske države, ki imajo razvito lekarniško dejavnost, so prepovedale vertikalne povezave, npr. Nemčija, Francija, Avstrija, Italija. Ključno pa je, da na vseh ostalih trgih EU, kjer so vertikalne povezave dopustne in je trg prost, velja to v obe smeri z namenom, da se zadosti pravilom, ki urejajo konkurenco in svobodo trga.

Bistvo prepovedi vertikalnih povezav v obe smeri je v zmanjšanju možnosti nastanka nasprotja interesov pri poslovnih subjektih, ki so izvajalci omenjenih dejavnosti, ter zagotavljanje strokovne integritete zaposlenih v lekarnah in strokovno ter neodvisno opravljanje lekarniške dejavnosti.

Izvajalci lekarniške dejavnosti primarno delujejo v javnem interesu, pri čemer je pridobivanje dobička podrejeno zadovoljevanju javnih potreb. Dejavnost veletrgovine z zdravili je gospodarska dejavnost, zato je ta podvržena pravilom konkurenčnega prava EU, kot takšno pa jo je po tehtnem premisleku opredelil tudi zakonodajalec v ZLD-1.

Tudi Vlada RS je kot predlagatelj ZLD-1, kot razlog za vzpostavitev prepovedi vertikalnih povezav, izpostavila tveganje pred izogibanjem javnemu naročanju zdravil ter tveganje pred nastankom nasprotja interesov pri poslovnih subjektih v verigi.

Predlagatelji podaljšanja uskladitvenega obdobja za dodatni 2 leti navajajo, da je dodaten rok potreben, ker so zavezanci za uskladitev »imeli premalo časa« zato so sledili izključno temu, da je čas za vzpostavitev stanja, ki je skladno s pravili konkurence, že skoraj potekel, ob tem pa so prezrli dejstvo, da traja uskladitveno obdobje že vse od 27. 1. 2017 dalje in niso upoštevali dosedanje pasivnosti in javno napovedane nepripravljenosti zavezancev, da uskladijo lastništvo, skladno s 26. členom ZLD-1.

Ob tem pa ne gre prezreti dejstva, da sta poslanca Jani Möderendorfer in Branislav Rajić dne 26. 4. 2019 vložila v zakonodajni postopek predlog Zakona o spremembah Zakona o

lekarniški dejavnosti – EPA: 570 – VIII, s katerim sta predlagala odpravo prepovedi vertikalnih povezav, in sicer njihovo enosmerno odpravo, s čimer bi se ponovno uzakonila nedopustna ureditev, kot je bila pred sprejemom ZLD-1. Tega predloga iz že zgoraj navedenih razlogov niso podprli niti Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide niti Vlada Republike Slovenije, prav tako pa ga ni sprejel Odbor za zdravstvo Državnega zbora, zato je bil zakonodajni postopek končan. V mnenju Vlade Republike Slovenije, z dne 26. 6. 2019 k temu predlogu zakona je med drugim tudi navedeno: »Na podlagi navedenih razlogov, ugotovitev in obrazložitvev, podanih s strani stroke ter glede na posledice, ki bi za lekarniško dejavnost in preskrbljenost pacientov z zdravili lahko nastale, če teh prepovedi ZLD-1 ne bi vseboval, Vlada Republike Slovenije meni, da je sedanja ureditev primerna, saj sledi evropskemu zakonodajnemu in strokovnemu urejenemu sistemu. Skladno z navedenim Vlada Republike Slovenije ne podpira Predloga zakona o spremembah Zakona o lekarniški dejavnosti.«

Tudi v mnenju Vlade Republike Slovenije, z dne 5. 11. 2019 k predlogu zakona je med drugim navedeno: »Osnovno načelo ZLD-1 je strokovna neodvisnost farmacevtskih strokovnih delavcev od kapitala. Temu je namenjen 26. člen v celoti. Namen določbe 26. člena ZLD-1, s katero zakonodajalec absolutno prepoveduje vertikalne povezave in to v obe smeri (veledrogerija/proizvajalec–lekarna in lekarna–veledrogerija/proizvajalec), je v:

- strokovni neodvisnosti farmacevtov, katerih temeljno vodilo sta skrb za zdravje posameznika in varovanje javnega zdravja,
- minimaliziranju ekonomskega vpliva na strokovne odločitve farmacevtov ter delovanju izvajalcev lekarniške dejavnosti v skladu s strokovnimi in etičnimi normami,
- regulaciji lekarniške dejavnosti z namenom ureditve področja nedovoljenih povezav, ki bi lahko prek lastniških deležev vplivala na ekonomsko poslovanje.« ter »Z omejitvijo vertikalnih povezav, ki so opredeljene v ZLD-1 smo sledili namenu regulacije dejavnosti, saj so zdravila blago posebnega pomena, zato je tudi Sodišče EU že razsodilo, da lekarništvo ni navadna trgovina z blagom, zato zakonodajalec v državi članici EU lahko uvaja omejitve, če presodi, da se s tem povečuje kakovost lekarništva. Zagotavljanje in dostopnost do kakovostnih, varnih, učinkovitih in preskušanih zdravil brez ekonomskih vplivov na strokovne odločitve farmacevtov je najpomembnejše poslanstvo lekarništva, ki sledi interesom varovanja javnega zdravja.«, vendar kljub temu zakonu ni nasprotovala.

Kot izhaja iz Poročila Odbora za zdravstvo Državnega zbora k ZLD-1B, z dne 7. 11. 2019, je bilo s strani članice odbora »posebej izpostavljeno vprašanje, zakaj je Vlada Republike Slovenije svoje mnenje k predlogu zakona o lekarniški dejavnosti, ki ga je vložil isti predlagatelj in ga je odbor obravnaval v mesecu juniju 2019 spremenila in kakšna nova dejstva so med tem nastala.« Prav tako pa je »predstavnik Javne agencije za varstvo konkurence izrazil nasprotovanje podaljšanju prehodnega obdobja in pri tem ocenil, da predlog zakona ne upošteva slovenskega trga zdravil, ki je zelo reguliran, povpraševanje po zdravilih pa zelo togo.«

Interesna skupina Državnemu svetu ni predlagala, da zahteva, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu.

Interesna skupina delodajalcev se je seznanila s pozivom Kolegija Državnega sveta z dne 15. 10. 2019, da naj se interesne skupine opredelijo do predvidene spremembe 29. člena Poslovnika Državnega sveta (PoDS), ki ureja organiziranje posvetov, ter ob tem izrazijo tudi

mnenje o predlaganih spremembah poslovniške ureditve na drugih področjih, ki jih naslavlja Služba za pravne in analitične zadeve.

Interesna skupina se strinja, da se ob spremembi 29. člena PoDS, ki ureja organiziranje posvetov, poslovniško uredijo tudi druga vprašanja, kot izhajajo iz dopisa kolegija. Ob strinjanju s spremembami navedenih členov iz dopisa kolegija, se pripomba interesne skupine nanaša na nejasnost vsebine 13. točke dopisa, kjer bi bilo potrebno doreči pomen termina »usklajevanje amandmajev«, za kar se pooblašča državni svetnik, ko sodeluje pri usklajevanju amandmajev k predlogu zakonov Državnega sveta na sejah delovnih teles Državnega zbora.